

Hospodářské stavení č. 4 v Jedlce

Vlevo dům č. 4 v roce 1986, uprostřed v roce 2016, vpravo v červenci 2017

Hospodářské stavení bylo postaveno v roce 1600 rodinou Krombholzových, kterým objekt patřil až do roku 1945. Postupně se jeho vzhled měnil až do současné podoby. Po roce 1945 se nastěhovali Dvořákové, po nich Mihalíkové. V posledních letech zde byly nebytové prostory.

V neděli 23. července 2017 v ranních hodinách došlo k požáru tohoto domu. Po jeho uhašení byly ještě odpoledne strženy oba štíty, aby neohrožovaly provoz na přilehlé silnici.

Z Anenského odpoledne – 29. července 2017

Na snímku vlevo je pěvecký soubor z České Kamenice, který účinkoval na koncertu v kostele. Před kulturním domem byl skákací hrad pro děti a posezení – snímek vpravo. Počasí bylo tentokrát příjemné, slunečné.

Lávka přes náhon v Malé Veleň opět v provozu

Koncem července 2017 byla provizorní lávka přes náhon u továrny odstraněna a byly postaveny nové betonové podpěrné bloky. Firma vyřešila dopravu techniky na místo docela jednoduše – domluvila se s majitelem továrny, že projede přes její areál a během oprav se pouze odstraní plot. Začátkem srpna byla posazena nová masivní železná konstrukce. Budeme si přát, aby lávka dlouho vydržela. Ta původní zde stála od roku 1850 - od doby, kdy byla postavena továrna.

Foto M. Dostál

Malá Veleň, Jedlka, Soutěsky – naše obec

Každý, kdo přijde na návštěvu, řekne, že je to krásný, přírodní kout, nezničený paneláky a podnikatelskou horlivostí. Kopce, lesy, chalupy, louky, řeka.

Jenže... přes Jedlku se řítí nepřetržitý silniční proud. Pestrá směs vozidel všeho druhu od snesitelných „osobáček“ až po nákladní super-obry, které duní jako zemětřesení a nahánějí hrůzu. Přejít ve všední den silnici, to vyžaduje cvik, postřeh a obratnost. Nestálo by za to usilovat o zákaz průjezdu touto trasou pro těžkou dopravu i během dne, nebo alespoň chránit chodce semaforem s tlačítky a „zebrou“?

Člověk si v obci všimne i dalších věcí, které by se daly při trošce snahy vylepšit. Třeba špinavá, nevládná čekárna vlakové zastávky a díry na schodech, které k zastávce vedou.

V kopci nad Jedlkou zarůstají vegetací značně zdevastované vodojemy, ze kterých dostáváme všichni pitnou vodu. Kontroluje je vůbec někdy někdo? Nebo se čeká na průšvih a teprve potom si toho všimneme?

Máme restauraci „Madonu“, ale během dne se nikdo nenají, ani nenapije. Projíždějící mají smůlu – otevírací doba v dost pozdní hodinu. Proč? Je léto, turistická sezóna! Nebylo by marné mít ve vsi alespoň malý obchůdek, kde by si člověk mohl něco nakoupit. (Někde mají při obchůdku dokonce i poštovní službu!) Argument, že přece skoro každý má auto, neobstojí. Možná by některé z vás napadlo, co dalšího by se dalo při dobré snaze vymyslet a zlepšit.

Vždyť v Malé Vělni je dost ochotných, pracovitých i obětavých lidí. Stačí vzpomenout na příběh znovuzrození kostela svaté Anny! To pokládám za naprostý zázrak, o který se zasloužili mnozí. Hlavní osobností byl magistr Marcel Hrubý a spousta šikovných pracovníků, kteří odváděli práci, aniž by počítali „co za to“. Zásahu má Kulturně-historické sdružení, brigádníci na úklid a řada dalších. Hlavně také těch, kteří zajišťovali finanční zázemí.

Je patrné, že je možné vykonat mnoho. Někdy to finančně nestojí nic a přece se to nedá penězi zaplatit. Mám na mysli vřídlost, dobré a slušné mezilidské vztahy, ochotu nabídnout pomoc a dodržování pravidla „RESPEKTOVAT a BÝT RESPEKTOVÁN“.

Nedávno jsem vyslechla vyprávění o chování představitelů Obecního úřadu k jedné starší paní, která provizorně přebývá poblíž vlakové zastávky Malá Veleň. Představuji si, že dřív, než na ni pošlu policii, hygienu a další „přepadovky“, pohovořím s ní, vyslechnu příběh a zeptám se jí, co potřebuje a jak jí mohu pomoci. Co by to stálo? Jen trochu citu a slušnosti.

Vedu ústecké Pěvecké sdružení BEL CANTO. Mnohokrát jsme účinkovali v kostele sv. Anny (je opravdu nádherný!). Pro obec a pro Kulturně-historické sdružení/spolek připravíme vždy na požádání program na úrovni. A to nejen pro kostel. Vzpomenu na společenský ples s programem, který měl být prvním z řady dalších. Byl ale, bohužel, prozatím posledním.

Malá Veleň byla v minulosti živá a krásná. Přála bych si, aby krásnou zůstala a aby процitla ze svého spánku a lhostejnosti.

Všechny čtenáře srdečně zdraví Jana Scholzeová - Hodulíková

Zveřejníme Vaše příspěvky – i kritické !!!

Na zasedání obecního zastupitelstva 31. července 2017 nám bylo veřejně vytýkáno, že ve Veleňáčku neotiskneme zaslané kritické příspěvky od občanů. To ovšem není pravda. Ani jednou během 10 let, co Veleňáček vydává Kulturně-historické sdružení/spolek, se nestalo, že bychom nějaký příspěvek nezveřejnili. Pravdou ale je, že až na malé výjimky, nikdo z občanů, ani zastupitelů obce, žádné kritické příspěvky, ani fotografie, do Veleňáčku neposlal.

Ve Veleňáčku zveřejníme všechny podepsané příspěvky (texty i fotografie) ať už kritické, nebo pochvalné. Nezveřejňujeme příspěvky anonymní. V č. 10/2016 a 11/2016 jsme zveřejnili tuto informaci:

I vy zde můžete přispět svými názory, pochvalou i kritikou, můžete sdělit, co se vám v obci líbí, nebo co byste chtěli změnit...

A poznámka na závěr – nikdo z těch, co nám nejvíce na veřejném zasedání vytýkali, že nejsme schopni ve Veleňáčku kritiku zveřejnit, ale ani ti, co slibovali, že svůj kritický článek obratem napíší, neposlali do uzávěrky tohoto Veleňáčku ani čárku.

Veleňáček, zpravodaj Kulturně – historického spolku Malá Veleň www.mala-velen.estranky.cz, e-mail: mala-velen@seznam.cz.
Odpov. redaktor: Jaroslav Dostál, Malá Veleň 29, tel.: 607 583 271. Členové redakce: Milan Hurt, František Stibor. Tisk: Milan Dostál.
Foto archiv. Povoleno MKČR, reg. číslo E 18183. Redakce neodpovídá za obsah podepsaných článků. Neprodejné. Náklad: 110 výtisků.
Uzávěrka dalšího čísla je 25. 8. 2017

Toto číslo vyšlo 20. srpna 2017